

Til at indtræde i Udvalget angaaende Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen valgtes *Axel Kristensen*.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 om personlig Skat til Kommunen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4659; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3368).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Den Erhvervsbeskatning, som blev indført i 1903 og har været gældende siden, tilsigter som bekendt at give Kommunerne Erstatning for det Skattetab, de lider ved, at Skatteydere, der har deres Erhverv i en Kommune, har Bopæl i en anden Kommune. Det er min Opfattelse, at Erhvervsbeskatningen i hvert Fald i Princippet er en retfærdig Skatteform. Man maa huske paa, at Kommuner, der har store Erhvervsvirksomheder, som Regel ogsaa har betydelige Udgifter i den Anledning. De har sociale Forpligtelser over for Virksomhedens Arbejdere og Funktionærer, som for den største Dels Vedkommende bor i Nærheden af Virksomheden, altsaa i Erhvervskommunerne. De har Forpligtelse til at opretholde Skoler og Veje og Trafikmidler, og det er derfor rimeligt, at Kommunen til Dækning af disse Udgifter, som skyldes Virksomhedernes Belligenhed i Kommunen, ogsaa har Adgang til at beskatte de Indtægter, som Virksomhederne giver.

Jeg synes ikke, det kan være rimeligt, at de Folk, som har deres Indtægt fra Virksomheden, og da navnlig de Folk, som har de store Indtægter derfra, skal kunne unddrage sig denne Beskatning ved at flytte uden for Erhvervskommunen til en Kommune, der kan holde en lavere Skat, men jeg skal villigt erkende, at Skatten i Forhold til de Penge, den giver, er noget besværlig og vel ogsaa noget dyr at administrere.

Der er dog sket en væsentlig Ændring i dette Forhold ved Loven af 1946, hvorefter Grænserne for de Indtægter, der kan erhvervsbeskattes, er sat op, saa at man nu kun erhvervsbeskatter Personer, hvis samlede skattepligtige Indtægter er over 5 000 Kr., i Hovedstadsområdet endda 6 500 Kr., og hvis Indkomster fra Erhvervskommunen er mindst 2 000 Kr. Der kunde maaske nok

være Grund til at forenkle Administrationen af hele Ordningen yderligere ved at sætte disse Grænser op. Endvidere maa det erkendes, at den Udjævning, der har fundet Sted gennem de forskellige Statstilskud og Udligningsordninger, i nogen Grad har afsvækket Erhvervsbeskatningens Betydning, men alligevel er det min Opfattelse, at det vilde være meget betænkeligt uden videre helt at ophæve denne Beskatning, saaledes som det her er foreslaaet. Det er jo givet — og jeg synes ogsaa, det er vel begrundet —, at en saadan Ophævelse vil blive mødt med meget stærk Kritik fra Hovedstadskommunerne og fra Købstadskommunerne. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at en Ophævelse af Erhvervsbeskatningen hurtigt vil genoplive de Skattely, som vi kendte i tidligere Tid, men som ikke længere har saa stor Betydning, netop fordi vi har Erhvervsbeskatningen og den fælleskommunale Udligning.

Jeg anser det derfor for nødvendigt, at hele dette Spørgsmaal gøres til Genstand for nøjere Undersøgelse og Behandling i Skattekommissionen. Regeringen kan ikke medvirke til Fremme af det foreliggende Lovforslag, men det er muligt, at man i et Udvalg kan drøfte Spørgsmaalet om en Lempelse af Erhvervsbeskatningsreglerne, særlig med Henblik paa Indkomstgrænserne.

Jeg skal lige gøre opmærksom paa, at Lovforslaget ogsaa omfatter Ophævelse af Kommuneskattelovens Kap. IV. Dette Kapitel handler ikke om den egentlige Erhvervsbeskatning og Forholdet mellem Erhvervs-kommune og Opholdskommune, men handler kun om Beskatningen i Kommunerne af Foreninger, Dødsboer og Udlændinge. Jeg kan ikke se, der er nogen Forbindelse mellem denne Beskatning og den egentlige Erhvervsbeskatning, eller at der skulde være nogen Grund til uden videre at ophæve denne Skatteform, som jo nærmest maa sidestilles med den almindelige kommunale Beskatning af Personer og Aktieselskaber. Jeg forventer derfor, at vi af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne faar en nærmere Redegørelse for, hvad det er for Ting, som efter Forslagsstillernes Mening begrundes, at Kap. IV bør ophæves.

Regeringen kan, som jeg allerede har sagt, ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse i den foreliggende Form, men jeg vil, dersom der maatte være Ønske derom, gerne i et Udvalg forhandle nærmere om Ændringer i de gældende Erhvervsbeskatningsregler.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jensen-Brobj): Lovforslaget er let overskueligt,